

Ha Jön A Magány

Edda Müvek

Látom, hogy fáj neked,
Látod, hogy fáj nekem,
De itt belül lassan,
Elül a félelem.
Már nem bánt, ha jön a magány.

Már nem félek attól,
Ha belehalok,
Már nagyon rég érzem,
Egyedül maradok,
De már nem bánt, ha jön a magány.

Ha nem lehet úgy, ahogy
Megálmodtuk százezerszer.
Ha hiába kérjük még
Ezerszer újra.

Ami nem múlik, ami megmarad,
Ami nem fogyhat el, hisz úgy vártuk,
Amit átéltünk, a szerelem.
Az voltam én és te.
Csak ez segített nekem, ha jön a magány.

Az ablakunkból
Még láttalak,
Az ajtót becsuktad,
De itt maradt a szerelmünk
Ha jön a magány.

Miért nem lehet úgy
Hogy csak szeretünk,
Aztán még jobban,
Aztán eléghetünk,
Aztán meghalunk – és nem jön a magány?!